

په اروپا کی د میشته
افغانانو د ټولنو فدراسیون
فدراسیون سازمانهای پناهندگان افغان در اروپا

Federation of Afghan Refugee Organizations in Europe

بر اعدام مهاجرین بیدفاع افغان در ایران اعتراض کنیم!

30 مارچ 2013

چندی قبل وزارت خارجه افغانستان به تعقیب تلاشهای دیپلماتیک در سطح بالا اعلان کرد که دولت ایران موافقه نموده است تا تطبیق اعدام افغانها را به حالت تعلیق درآورد. در عمل ایران به اعدام افغانها ادامه داد. وکلای ولسی جرگه، حکومت افغانستان و کمیساری عالی مهاجران ملل متحد نیز ادامه اعدام زندانیان افغان را تأیید کرده اند.

ایران با نادیده گرفتن تقاضا های رسمی و رسانه ای حکومت افغانستان و یوناما سلسله اعدام زندانیان افغان را قطع نکرده است. طبق اظهارات مؤرخ 1392/1/23 عبدالسلام قاضی زاده وکیل هرات در ولسی جرگه چهل و پنج افغان در طی سه روز (20 الی 22 حمل) در طبیعت اعدام و اجسادشان از طریق اسلام قلعه به وارثین شان تسلیم داده شده اند.

اندکی قبل از آن جسد های سه جوان افغان که در ایران اعدام شده اند در ولسوالی سیاه گرد ولایت پروان آورده شده اند.

دولت افغانستان بعد از دهسال سکوت به یک تقاضا شفاهی بسنده کرد. متأسفانه در رأس وزارت امورمهاجرین نیز تا اکنون هیچ فرد با کفایت وجدی مقرر نشده است. وزیر فعلی امور مهاجرین حتی تعداد محکومین به اعدام را نمیداند. چندی قبل آقای جماهیر انوری به رسانه ها گفت: "تعداد دقیق اعدامی ها را هرگز مقامات ایرانی به ما ارایه نکرده اند. نمیدانیم تحقیق مطابق نورمهای قبول شده صورت گرفته یا خیر. زمانیکه ما با این سوال مواجه می شویم، جانب ایران به شکلی از اشکال موضوع را تغییر داده ما را در سردرگمی قرار میدهد. در قسمت کسانی که در ایران اعدام شده اند از طریق رسانه ها همه ما شنیدیم ما هم بیشتر از این معلومات نداریم." معلوم نیست دیپلماتهای ایران چه طلسمی دارند که وقتی موضوع را تغییر میدهند، وزرای ما بعبوض کوشش مجدد و اعمال فشار دیپلماتیک، برای گرفتن جواب و طرح جدی خواستهای خود، اجازه میدهند که ایرانی ها آنها را "سردرگم" بسازند؟ موضع غیرفعال وزارت خارجه و سفارت افغانستان در ایران نیز تعجب آوراست. وزارت خارجه حتی یکبار هم سفیر ایران در کابل را به وزارت خارجه احضار نکرده تا متن اعتراض افغانستان به اعدامها را به وی تسلیم بدهد. هرسفارت به اساس حقوق بین الدول حق دارد در مورد چگونگی وضع هر فرد از اتباع زندانی شده کشور متبوع خود از دولت خارجی

طالب معلومات شود. دولت خارجی مکلف به دادن معلومات و فراهم ساختن زمینه ملاقات دیپلمات سفارت افغانستان با زندانی افغان میباشد. اگر زندانی خود توان پرداخت پول وکیل مدافع را نداشته باشد، سفارت مکلف است برای زندانی موصوف وکیل بگیرد. معلوم نیست چرا وزارت خارجه و سفارت افغانستان از این حقوق خود و اتباع خود در برابر دولت ایران دفاع نمیکند؟ شاید ایشان رانیز ایرانیها "سردرگم" ساخته باشند. با وصف تصویب قانون استرداد متهمین با کشورهای دیگر که سال گذشته متعاقب بحث های جدی در مورد پالیسی کشتار ایران در مورد افغانهای زندانی تدوین و نافذ شد، وزارت خارجه افغانستان قادر به این نشد که قراردادی برای استرداد زندانیان با حکومت ایران امضا کند و یا مشکلات موجود درین راستا را به مردم افغانستان گزارش دهد. وزارت امور مهاجرین بایست این موضوع را در وزارت امور خارجه تا رسیدن به نتیجه مطلوب تعقیب میکرد. روش معمول در حکومت افغانستان اینست که هیچکس وظیفه خود را بشکل درست انجام نمیدهد و در برابر مطبوعات همه کس، بشمول کرزی و معاونان اش، مقامات دولتی غیر از خود را ملامت میکنند.

جمهوری اسلامی ایران با علم کردن نام "انقلاب اسلامی" همه قوانین و معیار های بین المللی و حتی اصول اخوت اسلامی و همسایگی نیک را بیجاکنه زیر پا میگذازد. در ایران با وصف سی سال دیکتاتوری ملامت و حاکمیت "حکومت ناب اسلامی" گراف جرایم بالاتر از بسیاری از کشورهای غیر اسلامی است. طبق احصائیه های خود دولت ایران، از هرهشت تبعه ایران یک نفر آن دوسیه جرمی دارد. قاچاق پرمفعت مواد مخدره عده زیادی از خلاف کاران دولتی و غیردولتی ایرانی را اغوا کرده است. طبق اظهارات برخی از مهاجرین زمانی که قاچاق مرتبط به "دوستان" سپاه پاسداران و سایر نهادهای امنیتی ایران افشا شود، آنها به عوض متهمین اصلی، برای چند افغان مهاجر که در قضیه مربوطه دخالت نداشته یا نقش جزئی داشته اند، با استفاده از شکنجه دوسیه میسازند. زندانیان افغان بطور عموم فاقد حق استفاده از وکیل مدافع میباشند. بنابراین بادرستان و چشمان بسته حکم اعدام شان سلسلتاً نهانی میشود. مصایب که از فاجعه هفت ثور بدینسو باعث مهاجرت کتلی افغانها به کشورهای همسایه شد و پالیسی "کشتی نرم" حکومت کرزی در برابر ایران باعث شده است که پولیس، خازنوال و قضات ایرانی به افغانها بحیث موجودات فاقد حق دفاع برخورد نموده خود را در مورد افغانها مکلف به رعایت نورم های بین المللی که ایران نیز امضا کننده آنست، ندانند. از جانب دیگر برای جمهوری "اسلامی" ایران اکنون این بیک عنعنه تبدیل شده است که برای تحمیل خواسته های سیاسی- استراتژییک خود بالای دولت افغانستان از فشار بالای مهاجرین و مهاجرین زندانی افغان استفاده ابزاری میکند.

طبق اظهارات وکلای هرات و نیمروز در ولسی جرگه تعداد افغانهای که آخندهای ایران آنها را به اعدام محکوم کرده اند، بیش از سه هزار نفر است. ولی منابع خبری ایرانی می گویند که در حال حاضر حدود دو هزار افغان در ایران زندانی می باشند، که بیشتر از دونیم صد تن آنها با مجازات اعدام رو به رو اند. نقش کمیساری عالی ملل متحد در دفاع ازین مهاجرین اعدامی منحصر به "ابراز نگرانی" میشود. در پی ادامه "اعدام" افغانها بعد از تعهدات اخیر ایران، نادر فرهاد سخنگوی این کمیساری در کابل به رسانه ها گفت: "ایران باید اعدام افغان ها را متوقف گرداند، زیرا این کار مخالف همه میثاق های بین المللی است." درینجا سوال پیدا میشود که چرا کمیساری عالی ملل متحد، گزارش رسمی ازین تخلفات ایران از میثاقهای بین المللی را به دار الانشای مؤسسه ملل متحد اطلاع نمیدهد تا از نماینده دایمی ایران در ملل متحد درین زمینه بازخواست صورت بگیرد؟ ایران کشوری نیست که نگرانی یک کارمند یوناما را جدی بگیرد. کمیساری عالی ملل متحد باید درین رابطه، که زندگی حداقل صد ها انسان مهاجر در معرض خطر است، نقش فعال بازی نموده دست به اقدامات عملی بزند. باید ایران را از طریق نماینده دایمی اش در ملل متحد تحت فشار قرار داد.

برخی از احزاب سیاسی و رسانه های وطنی که از گزند سفارت ایران در کابل هراس دارند و یا با این سفارت داخل معاملات مالی-سیاسی شده اند، با سکوت خود درین مورد، به مهاجرین افغان در ایران و خانواده های شان پشت میکنند. هرکس حق دارد از خود بپرسد که آیا با بقدرت رسیدن این احزاب، وضع افغانستان بمراتب بدتر از حالت کنونی نخواهد شد؟

کمیته حقوق بشر فاروازمه مدافعین اصلی قربانیان این اعدامها یعنی فامیل های قربانیان، جامعه مدنی، رسانه های مستقل و مهاجرین افغان در سراسر جهان دعوت میکنند تا با اعتراض گسترده علیه کشتار افغانها در ایران، بر این جنایت آشکار علیه افغانها اعتراض کنند!

(کمیته حقوق بشر فارو)